

<p>Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: ﷺ Dođao mi je Džibril, alejhis-selam, i rekao: ﷺ O Muhammede, živi koliko hoćeš, ali znaj da ćeš umrijeti! Voli koga hoćeš, ali znaj da ćeš se rastati od njega! Radi što ta hoćeš, ali znaj da ćeš shodno tome biti nagrađen ili kažnjen. (Muslim)</p> <p style="text-align: justify;">Ne znam kako se zove ovo stanje u kojem se sada nalazim, ali znam da je negdje između života i smrti, jer otiđao je dio mene, otiđao je dio mog tijela, dio moje kuće, moj oslonac i moja snaga, otiđla je moja mirisna ruča tamam kad je najljepše procvjetala. Otiđla je svome Gospodaru, a njen miris još uvijek osjetim...</p> <p style="text-align: justify;">Dok mi suze kvase lice, laptop i odjeću... pred očima mi njen dragi lik, a uspomene se redaju jedna za drugom kao biseri u nizu.</p> <p style="text-align: justify;">Kao da se juče desio na prvi susret u kojem sam je neizmjerno zavoljela. Ako i ne bi, kad je bila izvor toplove i nježnosti za svakog ko bi je samo jednom vidiо.</p> <p style="text-align: justify;">Pozvali su me da održim predavanje na bajramskom druženju u Gradačcu u udruženju OKC Gradačac.</p> <p style="text-align: justify;">Tako mi Allaha, odmah sam je zavoljela. Zavoljela sam cijelu njenu porodicu jer sam bila presretna kad sam zula da su orvovali dunjaluk za ahiret, da su svoju ogromnu kuću dali za dačvu dok su oni živjeli u zajednici. Fascinirala me njena poštovanost dok se druge sestre bore da što prije izađu iz zajednice, moja Aiča ortuje ogromnu kuću za dačvetske projekte zajedno sa svojim mužem i sa zadovoljstvom žini dobroinstvo svojoj svekrvi.</p> <p style="text-align: justify;">Od tog dana naći su susreti bivali Žečići, a na dan useljenja u njenu kuću, još više sam je zavoljela jer moja Aiča i njen dragi uselili su u prizemlje, a gornje spratove kuće i dalje su živali za dačvetske projekte i nisu žalili nimalo truda da se danonoćno ortuju za islam i pomaganje Allahove vjere.</p> <p style="text-align: justify;">Tada su počela i moja redovna predavanja u OKC-u, a sa njima je moja moja ljubav sa mojom rukom džennetskom, inšallah, rasla sve više. Postala je dio mene baš kao što nam je opisivao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, iskrenu ljubav u ime Allaha. Osjetila sam svaku njenu promjenu, a i ona moju i nebrojeno su nam se puta poruke poklopile u sadržaju.</p> <p style="text-align: justify;">Tako sam osjećala i njene tegobe tokom iznenadne pojave bolesti. Više i nije bilo potrebno da je pitam kako je, jednostavno se javljala tegoba koju je ona samo potvrdila svojim porukama ili pozivima.</p> <p style="text-align: justify;">Kada sam se ja razboljela, ona je brinula za mene, a opet ja sam brinula više za nju nego za sebe. Kada bi našla lijek koji joj odgovara, uvijek bi meni isti preporučila, a ja bih opet na isti način

uzvra?ala.</p> <p style="text-align: justify;">Nača ljubav u ime Allaha rasla je svakim danom sve viče, a mislim da je tako i sa drugim sestrama iz načeg džemata (sa razlogom kačem načeg jer ja tako osje?am).</p> <p style="text-align: justify;">Pred odlazak na hadž, moje drage sestre dočle su me običi, a me?u njima je bila i moja Aiča. Bila sam presretna jer sam je vidjela, kao prije, nasmijanu, veselu, čalile smo se na razne teme, prepričavala nam je svoje dočivljaje sa hadža i davala mi savjete kako da se čato bolje organiziram. Jedva smo ?ekale moj povratak i ve? smo odredile sljede?i termin dručenja.</p> <p style="text-align: justify;">Dopisivale smo se dok sam bila na hadžu, razmjenjivale dove i poruke ljubavi u ime Allaha, a onda me u povratku nača sestra Fatima, koja je najviče vremena provodila sa njom, obavijestila da je nača ruča opet jako bolesna.</p> <p style="text-align: justify;">Odmah sam se spremila i otičala da je posjetim u njenom domu. Iako vidno iscrpljena, u velikim bolovima, trudila se da bude vesela, da ne mijenja svoje ponašanje, ali moje srce govorilo mi je da nije nimalo dobro i da ne sluti na dobro... Radovala se rukji koju sam joj proučila na zemzem-vodu, jer joj je prethodna puno olakšala, ali moje se srce nije smirivalo.</p> <p style="text-align: justify;">Iako me ispratila sa osmijehom i uvjeravanjem da ?emo se uskoro ponovo vidjeti u boljem stanju, nekakva me zebnja obuzela...</p> <p style="text-align: justify;">Ipak, nadala sam se da ?e se izvuči kao bezbroj puta do tada. Stalno me uvjeravala da je dobro, a ja opet nisam imala smiraja nikako, a posebno nakon čto mi je napisala: ...Sve je od Allaha, s.v.t., i elhamdulillah na ovakovom stanju i razumijevanju, barem kroz ovo iskušenje vidjela sam da i ja vrijedim nečto da i mene Allah, s.v.t., voli i kroz ovo sve čeli mi najbolje, samo Ga molim da mi podari sabura i da preobrodim ovo sve, a i mojim voljenim...</p> <p style="text-align: justify;">Iz ove poruke shvatila sam da je izgubila nadu i da se pomirila sa tim da je kraj blizu.</p> <p style="text-align: justify;">Imala je veoma jake bolove, ali nikada nije pokazala slabost, nikada se nije čalila na svoje stanje, ve? je uvijek zahvaljivala Allahu čto ju je iskušao i dao joj sabur. Uvijek je imala onaj isti sjaj u očima kada bismo pričali o džennetskim ljepotama, o nagradama za strpljive, uvijek je zračila nekom posebnom svjetloču koju samo pobjednici nose u sebi. Dobro se sje?am, kada sam namjerno pričala o nagradama iskušanih boleču, koliko je vidljiva bila njenah zahvalnost Milostivom, toliko zadovoljstva kao da je njenah bolest najve?i i najljepši dar. Bila je nača Aiča, najve?i nijemi daija!</p> <p style="text-align: justify;">Nikada je nisam vidjela lјitu. Nikad od nje nisam ?ula čaljenje na bilo čta i na bilo koga. Ako bi tračila savjet, ti su se savjeti uvijek odnosili na ahiret, a nikada na dunjaluk.</p> <p style="text-align: justify;">Nikad nisam vidjela čenu koja toliko voli i hvali svog muča i kojem daje

prednost u odnosu na sve drugo. U svojoj bolesti više se brinula za svog Aska, kako mu je tepala, nego za sebe. Sjeđam se, koliko bi puta spomenula da jede nasilu radi njega jer joj je tako dao što joj je smrđao, što po cijelu noć po internetu iščitava i traži lijeka za njenu bolest.

Svekrvu je više spominjala po dobru nego rođenu majku i toliko vodila razuna o njenim osjećanjima da je trpjela i najveće bolove bez pokazivanja promjene na licu, kako se njena svekrva ne bi brinula.

Velika briga su joj bila djeca i njihovo tinejdžersko doba i strah da ne skrenu sa pravoga puta, pa da im to bude prepreka da se sastave u Džennetu.

Subhanallah, koliko smo samo bile povezane, kad se samo sjetim njenog njeđnog pogleda, srce mi hoće da prepukne. Kad se sjetim hladnoće koju sam osjećala cijeli dan, odmah se sjetim i trenutka kada je vrijeme stalo.

16. 11. 2015. u 23 sata i 56 minuta stiže mi poruka od sestre Fatime: "Es-selamu alejkum! Sestra Aića je preselila!"

Tako mi Allaha, kao da je vrijeme stalo u tom trenutku. Nekakva groznica me uhvatila, a misli nepovezane, nikako da razum prihvati istinu. Ona slutnja koja me cijeli dan muči kao da je stavila tačku na čvoru.

Pođela sam je ubjeđivati da dobro provjere, da je moguće samo u nesvijesti, da je to trenutno stanje, da će se izvući, inshallah, kao bezbroj puta do sada, da će njen Asmir nešto opet poduzeti...

Sestra Fatima uvjeravala me da je istina, da je gotovo, ali moje srce nije htjelo da prihvati ono što je razum potvrđivao. I pored toga što sam ponavljala: "Inna lillahi ve inna ilejhi radžiun", nikako nisam htjela da prihvativam da je ipak dođao kraj.

Suze se nisu zaustavljale i jedva sam priguživala jecaje da ne probudim babu koji je ionako u brigama za majkom koja je u bolnici.

Hodala sam u mračnoj sobi ne paleći svjetlo i buljila u telefon tekući i demant ove vijesti.

U 1 sat i 13 minuta na displeju telefona vidim ime svoje Aiće i srce mi zakucava tako snažno da sam mislila da će se ugušiti, presretna da vidim njen broj sa ubjeđenjem da mi se ona javlja i kaže da se opet izvukla. Ipak i posljednja nada mi je potpuno nestala kada sam vidjela da mi to brat Asmir piše vijest sa njenog telefona. Svaka nada je nestala u njegovim riječima: "...htio sam da tebi lično javim jer te je Aića voljela kao rođenu sestruru. Da tebi Allah podari ozdravljenje i da se sretneš sa Aićom u Džennetu prostranim."

Tek tada shvatila sam da je nečuviće vidjeti, da se moram puno truditi da bismo se sastale u Džennetu jer Aića je otišla pred Gospodara sa lehadetom, a ja ne znam u kakvom će stanju će mene

Melek smrti zate?i.</p> <p style="text-align: justify;">Cijelu no? provela sam u suzama i dovama. Nekad ujutro uspjela sam samo za trenutak zaspati i sanjam da slavimo u njenoj ku?i umjesto da tugujemo, a na moja pitanja o gasulu i opremanju d?enaze, njen mu? mi, kao ka?e: ?Zar ne zna? da je Aiđa ?ehid!?> Probudila sam se i srce smirila prisje?aju?i se svih patnji koje je pro?la tako strpljivo i zahvalno kako to ?ine samo Allahovi odabrani robovi.</p> <p style="text-align: justify;">Ne znam kako sam se na?la ispred njene ku?e, samo znam da dugo nisam mogla da iza?em iz auta jer nije bilo moje ru?e da me do?eka na vratima i izrazi mi dobrodo?licu.</p> <p style="text-align: justify;">Zatekla sam sve na?e sestre koje su svojim suzama pokazivale kakvo je imala mjesto u na?im srcima i na?im ?ivotima i nije bilo potrebe da i?ta ka?emo. Fatima je bila uz nju skoro stalno, da je Allah obilno nagradi i bude joj uvijek na pomo?i i sigurno da ?e ona najvi?e osjetiti njen gubitak.</p> <p style="text-align: justify;">Nije bilo rije?i kojima bismo mogle opisati svoju bol, ali svoje smo suze preto?ile u dove i odluku da ?inimo djela koja ?e nam biti garant da ?emo se sastati u hladovini Allahovog Arđa kada ne bude drugog hладa osim Njegovog.</p> <p style="text-align: justify;">Izljubila sam hladne obuze svoje uvehle ru?e, izmilovala njene hladne ruke koje mi prvi put nisu uzvratile onim sna?nim zagrljajem i toplotom koja ljubav zra?i. Prvi put mi se nije nasmijala i rekla da nije vje?ta sa rije?ima da mi iska?e kolika je njen ljubav prema meni. Prvi put me nije gledala onim pogledom koji ka?e vi?e nego milion rije?i... Bila je tako hladna. Njeno tijelo uko?eno, bespomo?no... Nestalo je njene toplove. Rumeni su obrazi izgubili boju. Nema vi?e njene snage...</p> <p style="text-align: justify;">Nema vi?e moje Aiđe.</p> <p style="text-align: justify;">Danas su je odnijeli sa onog udobnog kreveta, iz prostrane ku?e, u hladnu postelju kojoj je prostirka zemlja i pokriva? hladna zemlja. Danas se preselila u svoju novu ku?u, svoj novi dom u kojem ?e ?ekati sljede?u stanicu koja vodi u vje?nost.</p> <p style="text-align: justify;">Oti?la je na?a Aiđa sa ?ehadetom na usnama, jezikom vla?nim od zahvala Milostivom Allahu, oti?la je sa lijepim mi?ljenjem o svom Gospodaru, kao pobjednik, in?allah.</p> <p style="text-align: justify;">Ostavila nam je pouku da je ?ivot na ovom svijetu veoma prolazan. Da su ro?endani samo brojevi koji te pribli?avaju Meleku smrti. Njen 37. bio je samo dan prije rastanka sa ovim svijetom.</p> <p style="text-align: justify;">?ivjela je kao kraljica u svojoj ovodunjalu?koj d?ennetskoj ba?ti u najljep?em braku dana?njice, sa najljep?om djecom ovog doba, u jednoj od najve?ih i najljep?ih ku?a Grada?ca, a sve je ostavila sasvim iznenada i oti?la bez pozdrava, sa svojim djelima i onim ?to je ?rvovala na Allahovom putu.</p> <p style="text-align: justify;">Allahu moj,

molim Te smiluj se našoj sestri Ački, oprosti joj grijeha i smiluj joj se, sačuvaj je
iskušenja u kaburu i patnje u Vatri! Učini joj boravak u berzahu ugodnim, a kabur
prostranim! Allahu moj, Ti mnogo pravataš i Ti si milostiv, pa Te molim smiluj joj se i
uveđi je u Džennet bez polaganja razuna zajedno sa njenim najmilijim! Allahumme
amin!</p> <p style="text-align: justify;"><span style="font-family:
georgia,palatino; font-size: 12pt;">Naša
Dizdarevi</p>